

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2063/2015
25.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиље Л.Л. из Н.С., чији је пуномоћник З.К., адвокат из Н.С., против тужене Е.К. из Н.К., чији је пуномоћник Д.Л., адвокат из Т., ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1101/15 од 11.06.2015. године, на седници одржаној 25.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1101/15 од 11.06.2015. године, у делу којим је одбијена жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Образложење

Основни суд у Кикинди, пресудом П 516/2014 од 27.03.2015. године, одбио је примарни тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању, закључен 12.03.2012. године у Н.К., између Е.Б. рођене Б. из Н.К., као примаоца издржавања и Е.К., рођене Б. из Н.К., као даваоца издржавања, оверен пред судијом Основног суда у Кикинди, Судска јединица Нови Кнежевац, под бројем РЗ 149/12 од 12.03.2012. године и обавезе тужена да је дужна да призна и трпи да Служба за катастар непокретности из Н.К. и из Н.С., на основу ове пресуде изврши брисање права својине уписаног у корист тужене Е.К., на непокретностима ближе одређеним у изреци пресуде и обавезе тужена да накнади тужиљи трошкове поступка (став први изреке). Одбио је евентуални тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се поништи уговор о доживотном издржавању, закључен 12.03.2012. године, у Н.К., између Е.Б. рођене Б. из Н.К., као примаоца издржавања и Е.К. рођене Б. из Н.К., као даваоца издржавања, који је оверен пред судијом Основног суда у Кикинди, Судска јединица Нови Кнежевац РЗ 149/12 од 12.03.2012. године и обавезе тужена да призна и трпи да Служба за катастар непокретности из Н.К. и из Н.С., на основу ове пресуде изврши брисање права својине уписаног у корист тужене Е.К. на непокретностима ближе одређеним у изреци пресуде и обавезе тужена да накнади тужиљи трошкове поступка (став други изреке). Одбио је захтев тужиље за издавање привремене мере забране отуђења и оптерећења непокретности ближе одређених у

изреци, а до правноснажног окончања овог поступка (став трећи изреке). Обавезао је тужиљу да накнади туженој трошкове поступка у износу од 99.900,00 динара, са законском затезном каматом од 27.03.2015. године па до исплате (став четврти изреке).

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Гж 1101/15 од 11.06.2015. године, делимично је усвојио и делимично одбио жалбу тужиље, тако што је пресуду Основног суда у Кикинди П 516/2014 од 27.03.2015. године, преиначио, у делу одлуке о примарном тужбеном захтеву и утврдио да је ништава одредба члана 4. Уговора о доживотном издржавању закљученог 12.03.2012. године у Н.К., између Е.Б. рођене Б. из Н.К., као примаоца издржавања и Е.К., рођене Б., из Н.К., као даваоца издржавања, овереног пред судијом Основног суда у Кикинди, Судска јединица у Новом Кнежевцу под бројем РЗ 149/12 од 12.03.2012. године, којим је прималац издржавања оставио у власништво после своје смрти даваоцу издржавања све своје покретне ствари, готов новац, штедни улог код било које банке и потраживања које ће примаоц издржавања евентуално имати у моменту своје смрти, док је у преосталом непреиначеном делу одлуке о примарном и евентуалном тужбеном захтеву, у делу одлуке о привременој мери, као и у делу одлуке о трошковима поступка и привременој мери потврдио побијану пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу у којем је одбијена жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужба је поднета 22.07.2013. године. У тужби и у уводу првостепене пресуде је назначена вредност предмета спора у износу од 500.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, с обзиром на наведену вредност предмета спора у износу од 500.000,00 динара, не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (рачунајући да је 22.07.2013. године 1 евро износио 113,6443 евра и вредност предмета спора изражена у еврима износила 4.399,6927 евра), то ревизија тужиље није дозвољена, на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**